

Piąta rocznica śmierci Umberto Eco

MAT

Umberto Eco przyszedł na świat 5 stycznia 1932 roku w Alessandrii. Był włoski naukowcem, zajmującym się semiologią, filozofią, mediewistyką oraz kulturą popularną. Poza Włochami (i światem akademickim) najbardziej znany jest jako pisarz powieści.

Karierę zawodową Eco zaczynał w latach 50. XX wieku, we włoskiej telewizji publicznej, odpowiadając za nadzór nad produkcją różnego rodzaju programów kulturalnych. Jednak dość szybko podjął pracę na Uniwersytecie Turyński, gdzie specjalizował się w filozofii i mediewistyce. W kolejnej dekadzie skłonił się ku semiologii oraz analizie kultury popularnej. Stopniowo zyskiwał coraz większe uznanie wśród naukowców, podejmując nie tylko pracę jako profesor wizytujący na różnych uczelniach, ale także tworząc własne zakłady czy wydziały uniwersyteckie.

Umberto Eco obok przygotowywania prac i rozpraw naukowych poświęcał się również eseistyce, podejmując tematy z zakresu teorii literatury, kultury popularnej czy kondycji współczesnego świata oraz mediów.

W swoim dorobku miał siedem powieści: *Imię róży* (*Il nome della rosa*), *Wahadło Foucaulta* (*Il pendolo di Foucault*), *Wyspa dnia poprzedniego* (*L'isola del giorno prima*), *Baudolino*, *Tajemniczy płomień królowej Loany* (*La misteriosa fiamma della regina Loana*), *Cmentarz w Pradze* (*Il cimitero di Praga*) oraz *Temat na pierwszą stronę* (*Numero zero*).

W swoim domu w Mediolanie Umberto Eco posiadał około trzydzieści tysięcy książek. Z kolei w rezydencji niedaleko Urbino trzymał kolejne dwadzieścia tysięcy woluminów.

Zmarł 19 stycznia 2016 roku.